

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 22	Utgitt 13 juni	1935
--------	----------------	------

Skriv frå Justisdepartementet.

31 mai.

Etter fullmakt gjevi ved kongeleg resolusjon frå 16 januar 1925 har departementet i samhøve med lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk stadfest vedtaket åt Lindås heradstyre, Hordaland fylke, i møte 28 februar og 7 mai 1935 um tobakksvedtekt for heradet.

Vedtekti lyder so:

§ 1. Det er forbode å selja tobakk i kva for ei form til born under 15 år utan at dei hev med seg dagsett og underskriven tingingssedel på ei viss mengd frå vaksen person som kjøpmannen kjenner.

Det er ogso forbode å kjøpa tobakk eller tobakksvaror til born under 15 år eller mot eller utan vederlag å yverlata slike born tobakk eller tobakksvaror.

Råkar politiet (lensmannen) på born som nyt tobakk (tobakksvaror) på ålmen veg eller plass, i lags- eller forsamlingshus eller på andre offentlege stader, kann dei ta frå barnet den tobakken (tobakksvara) og dei røykjegreidor det nyttar.

Barnet sine foreldre eller fyresette vert å gjeva melding og dei fær att det som er teke frå barnet ved å venda seg til politiet (lensmannen).

§ 2. Brot på denne vedtekti vert å straffa etter straffelovi § 339 andre leden soframnt ikkje strengare straffereglar vert nytta.

§ 3. Denne vedtekti tek til å gjelda straks ho er stadfest og kunngjort ved uppslag på dei vanlege uppslagsstader i heradet.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

31 mai.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, har Justisdepartementet stadfestet en av Kyrkjebø herredstyre, Sogn og Fjordane fylke, i møte 9 mai 1935 vedtatt beslutning om forandring av § 30

31 mai. i politivedtekten for herredet, hvorefter paragrafen skal lyde:

«Tisper må i løpetiden holdes inne. Fra kl. 10 aften til kl. 6 morgen er det forbudt å la hunder løpe ute når de ikke ledsager noen.

I Høyanger er det i månedene april til og med september forbudt å la hunder gå løse ute. Videre skal alle hunder i Høyanger bære halsbånd med eierens navn.»

Man har gjort en redaksjonsforandring i 2net ledd.

1 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

I henhold til lov av 29 mai 1925 stadfester departementet herved den av Flekkefjord bystyre i møte 14 mai 1935 fastsatte endring i § 1 i vedtekt angående lukningstid for barber- og frisørforretninger i Flekkefjord. Vedtektens § 1 lyder i sin stadfestede form således:

«Barber- og frisørforretninger skal utenom den i loven påbudte lukningstid holdes lukket på hverdager fra kl. 19 til kl. 7. På fredager og lørdager kan holdes åpent til kl. 20. De siste 6 hverdager før julaften, før skjærtorsdag, før pinse-aften og før 17 mai kan holdes åpent til kl. 21. Julaften lukkes kl. 17. 17 mai lukkes kl. 12.»

3 juni. **Skriv** frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov frå 22 mai 1875 um retten til å halde dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v. og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi stadfest vedtaket at H e t l a n d heradstyre, Rogaland fylke, i møte 8 desember 1934, 23 januar og 14 mai 1935 um brigade i § 15 i politivedtekti for herad et, som no skal lyda soleis:

«§ 15. a. Den som akter å avholde konserter og dramatiske forestillinger — herunder skuespill, operaer, balletter, pantomimer og lignende — som omhandlet i lov av 22 mai 1875 § 1, må anmelde dette til politiet (lensmannen).

b. For å kunne gi andre offentlige forestillinger og forevisninger enn omhandlet under punkt 2, såsom kunstberidning, kappløping, magiske, ekvilibristiske og lignende forestillinger, menasjerier, panoramaer, verdensteatre, eller som næring holde offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkasting eller lignende, må man ha politiets (lensmannens) tillatelse. Heller ikke må noen uten tillatelse av politiet (lensmannen) gå omkring i herredet og musisere, forevise kunster, severdigheter eller lignende.

c. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underhol-

dende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen), dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer.

3 juni.

For tillatelse som nevnt i punkt c. kan politiet sette sådanne vilkår som det finner grunn til.

Avgift som betales efter lov om politiet av 10 juni 1927 § 19 blir å anvende til utgifter i anledning av politiopsynet, derunder godtgjørelse som tilkommer lensmannen.»

Skrivelse fra Socialdepartementet.

3 juni.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 at den som i Buksnes herred, Nordland fylke, gjør sig en næring av å drive herberge, fra 1 juli 1935 å regne skal ha bevilling. Jfr. for beverternæringen kongelig resolusjon av 3 mai 1913.

Videre stadfester departementet i henhold til samme lovs § 5 den av Buksnes herredstyre i møte 21 januar 1935 fastsatte vedtekt for herberger og beverternæringen i Buksnes som gjeldende inntil videre fra og med 1 juli 1935, dog med enkelte redaksjonelle forandringer.

§ 5 er gitt ny ordlyd overensstemmende med § 66 i rusdrikkløven således som denne bestemmelse lyder efter lov av 29 juni 1934.

Vedtekten er stadfestet sålydende:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom, støiende eller krenkende optreden, hvorved andre gjester, verten eller hans familie eller tjenere fortreddiges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres, og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargerlig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal alltid holdes lukket fra kl. 22 til kl. 6. På søn- og helligdager skal holdes stengt til kl. 17. Julaften og pinseften stenges kl. 17.

I lukningstiden må ingen bevertning finne sted og ingen gjester innlates eller opholde sig på bevertningsstedene. Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av faste gjester og reisende i herberger. Det er overlatt politiet ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere. Med formannskapets samtykke kan politiet meddele

3 juni. almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt. Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finnes at vedkommende vert ikke overholder den tilbørlige orden, eller naboene forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning kl. 20. Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved bestemmelsene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tider for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Politiet kan, forsåvidt det måtte finne grunn til det, helt eller delvis forby anvendelse av kvinnelig betjening under en viss alder.

§ 5. På bevertningssted med tilliggelser hvor der bevertes med mat eller drikke, er det forbudt å fortære eller overlate andre til fortæring sådan rusdrikk som ikke skjenkes ham av bevertningens innehaver i henhold til bevilling og til tid da denne har rett til å skjenke vedkommende drikk.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden herberger og bevertningssteder er åpne, inspisere disse og alle rum som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339, 2.

4 juni.

Skrivelse fra Socialdepartementet

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Buksnes herredstyes beslutning i møte 21 januar 1935 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Buksnes herred, Nordland fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 1 juli 1935, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder så:

§ 1. Utsalgssteder for varer, heri medregnet utsalgssteder i portrum og på andre steder i fri luft, skal med de nedennevnte undtagelser holdes lukket på hverdager fra kl. 19 til 7,30.

Lørdager og dager før helligdager kan der holdes åpent til kl. 21. I juli og august lukkes dog på disse dager kl. 20.

Julaften og nyttårsaften, når disse faller på hverdager, samt pinseaften lukkes kl. 17.

17 mai lukkes kl. 12 og jonsokaften kl. 18 når disse 4 juni.
faller på hverdager.

På hverdager i tiden fra og med 15 til og med 23 desember kan der holdes åpent til kl. 21.

§ 7. På søn- og helligdager holdes utsalgsstedene helt lukket.

§ 3. Vedtektens bestemmelser gjelder ikke salg av oljer fra bensinstasjoner og lager.

I fisketiden fra og med 2 januar til og med 30 april kommer vedtektens bestemmelser ikke til anvendelse. Dog kan utsalgsstedene i denne tid ikke åpnes før til kl. 17 på søn- og helligdager.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser straffes etter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

4 juni.

Erhvervsmessig motorvognkjøring innen Lier.

I medhold av lov om motorvogn av 20 februar 1926 § 21 II første ledd, kfr. lov av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Lier herred må erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute ikke drives av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, avgift til kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet etter forslag fra politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyre til godkjennelse for såvidt angår de strekninger på hvilke der er gitt tillatelse til drift av bilruter.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet.

Enn videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp, samt veivesenets transporter.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

4 juni.

I henhold til § 49 punkt 3 i de ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 approberte befordringsvedtekter for statsbanene har Arbeidsdepartementet godkjent nye bestemmelser

4 juni. for transport av eksplosive og ildsfarlige stoffer m. v. på Norges statsbaner.

Nevnte nye bestemmelser for transport av eksplosive og ildsfarlige stoffer m. v. trer i kraft fra 1 juli 1935.

4 juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Strinda herredstyre i møte 4 desember 1934 vedtatte regulering av Nardoveien mellem Holtermanns vei og Lerkendals vei, samt de mellem nevnte vei og P. A. Munchs gate beliggende kvartaler av eiendommen Lerkendals Minde i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

I henhold til samme lovs § 3 stadfestes de av herredstyret samtidig vedtatte vedtekter for bebyggelse av de nevnte kvartaler, dog med et tillegg til vedtektenes § 2.

Vedtektene er stadfestet sålydende:

1. Tomtedelingen blir som vist på planen.
2. Bebyggelsen plasseres i forhold til gater og nabogrense som vist på planen. Fra denne og foregående paragraf kan dog bygningsrådet tilstede undtagelser innenfor rammen av bygningslovens bestemmelser.
3. Husene oppføres med 2 etasjer og avvalmede tak.
4. I intet hus må innredes flere enn 4 leiligheter.
5. På loftet over 2nen etasje må ikke innredes beboelsesrum.

5 juni. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Gran herredstyes beslutning i møte 25 mai 1935 om ny vedtekt angående luknings-tid for utsalgssteder i Gran herred, Opland fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 1 juli 1935, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder således:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8.

De siste 6 hverdager før julaften kan der holdes åpent til kl. 20.

På hverdager mellem jul og nyttårsdag samt påske-, pinse- og julaften når denne faller på hverdag lukkes kl. 17.

Første og 17 mai, når disse faller på hverdager, lukkes kl. 12. Søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. Utsalgssteder hvor der kun selges baker- og konditorvarer samt melk og fløte skal på hverdager holdes lukket fra kl. 21 til kl. 8. 5 juni.

På hverdager mellom jul- og nyttårsdag samt påske-, pinse- og julaften lukkes kl. 17.

På søn- og helligdager kan disse utsalgssteder holdes åpne fra kl. 16 til kl. 21. På nyttårsdag, langfredag, 1ste påskedag, 1ste pinsedag og 1ste juledag skal de dog holdes helt lukket.

§ 3. Denne vedtekt får ikke anvendelse for bensinstasjoner samt for utsalgssteder hvor der kun selges aviser, tidsskrifter, reiselektyre, frimerker og skrivesaker.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er sluppet inn før lukningstid.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekt straffes etter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skriv frå Socialdepartementet.

5 juni.

I samhøve med kongeleg resolusjon frå 25 april 1924, jfr. lov nr. 5 frå 2 april 1917 § 3, avgjer departementet med dette at den som i Dovre herad, Opland fylke, gjer seg ei næring av å driva herbyrge eller servering av mat og drykk, frå 20 juni 1935 skal ha løyve til det.

Vidare stadfester departementet i samhøve med § 5 i same lov med eit redaksjonelt brigde den vedtekta som Dovre heradstyre har fastsett i møte 7 september 1934 for herbyrge og vertshusnæringa i Dovre herad og som skal gjelda til so lenge frå 20 juni 1935.

Vedtekta skal lyde so:

§ 1. Kvar den som gjer seg næring av å driva herbyrge (hotell, pensjonat, losjiihus og dilikt) eller vertshus (servering av mat og drykk) skal syrgja for at det ikkje hender noko som strider mot orden og sømd i dei rom som blir nytta til dette.

Fullle folk må ikkje få sleppa inn i vertshus eller herbyrge.

§ 2. Ingen må visa seg synleg drukken i vertshus eller herbyrge og ingen må gjera seg skyldig i bråk eller valdsferd so han plågar andre gjester, verten eller huslyden eller tenarane hans, eller so han uroar andre av dei som bur i huset eller omkring. Heller ikkje må nokon på annan vis syna usømeleg eller harmeleg åtferd.

§ 3. Vertshus skal vera stengde frå kl. 22 til kl. 7,30 um kvardagane og til kl. 10 på helgedagane. I denne tida må

5 juni. det ikkje bli servert mat eller drykk og inga gjester må få sleppa inn eller halda til i vertshusa.

Desse fyresegner gjeld ikkje servering til ferdafolk eller til faste gjester i herbyrge.

Ved einskilde høve kann politiet gjeva løyve til å stengja seinare og opna tidlegare. Politiet kann også gjeva slikt løyve ein gong for alle til vertshus der servering av mat er det viktugaste, når det ikkje er grunn til å tru at løyvet vil bli misbrukt. Politiet kann når som helst og utan varsel taka att eit løyve det har gjeve.

Det som er sagt i denne paragrafen, gjer ikkje noko brigde i dei lovsette fyresegner um sals- og skjenkjetid for brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød.

§ 4. Det er lovleg å bruka kvinneleg tenarhjelp i vertshus, men i fall politiet meiner det er grunn til det, kan det heilt eller i nokon mun forby at det blir brukt kvinnor under ein viss alder.

§ 5. I den tid herbyrge og vertshus er åpne, kann politifolk når som helst halde ettersyn i dei og i alle rom som har samband med dei.

§ 6. Avtrykk av desse vedtektene skal vera uppslege på eit lett synleg stalle i alle herbyrge og vertshus.

§ 7. Brot på desse vedtektene er strafflagt, jfr. straffelova § 339, 2.

7 juni. **Lo**v om endring i loy om forandring i
Nr. 1. rikets inndelingsnavn av 14 august 1918
nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 mai 1935 sålydende:

I.

§ 2, 2 i loy om forandring av rikets inndelingsnavn av 14 august 1918 nr. 1 skal herefter lyde:

Rikets fylker skal ha følgende navn:

I. Oslo.

II. Østfold.

III. Akershus.

IV. Buskerud.

V. Vestfold.

VI. Hedmark.

VII. Opland.

VIII. Telemark.

IX. Aust-Agder.

X. Vest-Agder.

7 juni.
Nr. 1.

- XI. Rogaland.
- XII. Hordaland.
- XIII. Bergen.
- XIV. Sogn og Fjordane.
- XV. Møre og Romsdal.
- XVI. Sør-Trøndelag.
- XVII. Nord-Trøndelag.
- XVIII. Nordland.
- XIX. Troms.
- XX. Finnmark.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

Lov om tinglysing.

7 juni.
Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 25 mai 1935 sålydende:

Kapitel 1. Tinglysingmyndighetene.

§ 1. Tinglysingen hører under herreds- og bydommeren. Er herreds- eller byrettens forretninger delt mellom flere embedsmenn, bestemmer Kongen hvem tinglysingen skal høre under.

§ 2. Dommeren bør ikke avgjøre om et dokument skal tinglyses, dersom dokumentet går ut på at han selv eller nogen som er beslektet med ham i op- eller nedstigende linje eller i første sidelinje eller er like så nær besvogret, får en rett eller blir fritatt for en forpliktelse, eller dersom tinglysingen på annen måte har vesentlig interesse for ham eller nogen sådan person. Dog kan dommeren alltid foreta det som er nødvendig for at ikke nogen skal lide rettstap.

Avgjørelse kan treffes av dommerfullmektigen selv om dommeren er ugild.

§ 3. Mener nogen at han er forurettet ved en avgjørelse av en dommer, kan han kreve avgjørelsen forelagt for vedkommende regjeringsdepartement. Finner dette å burde av-

- 7 juni. gjøre saken, skal avgjørelsen være bindende. Vil han i stedet
Nr. 2. ha spørsmålet inn for domstolene, behandles saken efter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål kapitel 30.

Kapitel 2. Fremgangsmåten ved tinglysing.

§ 4. Dommeren skal føre

1. dagbok over de dokumenter som forlanges tinglyst,
2. grunnbok for dokumenter som gjelder fast eiendom,
3. personregister for andre tinglyste dokumenter.

§ 5. Tinglysing foregår ved at et utdrag av dokumentet føres inn i dagboken og at dokumentet anmerkes i grunnbok eller personregister.

§ 6. Den som forlanger noget tinglyst, skal foruten dokumentet innlevere avskrift av det.

Følger avskrift ikke med, eller lider avskriften av mangler som ikke hensiktsmessig kan rettes av tinglytingsdommeren, lar han ta avskrift som betales med det dobbelte av vanlig gebyr for avskrifter.

Kongen kan bestemme, at der skal leveres flere avskrifter, hvor dokumentet gjelder flere eiendommer.

Avskriftene opbevares på den måte som Kongen bestemmer.

§ 7. Dokumenter som forlanges tinglyst, føres inn i dagboken samme dag de kommer inn. Dog kan Kongen gi nærmere forskrift om, at dokumenter først skal føres inn i dagboken påfølgende dag, når forlangende om tinglysing ikke er kommet frem innen en time før kontortidens slutning. Dersom dommeren når han mottar dokumentet, ser at det ikke kan anmerkes i grunnbok eller personregister eller at det har mangler, gjør han opmerksom på det. Dokumentet skal dog føres inn i dagboken når det ikke blir tatt tilbake.

Foreligger vilkårene for å anmerke dokumentet i grunnbok eller personregister, skal dette gjøres innen 2 uker.

Foreligger ikke vilkårene avvises dokumentet. Avgjørelsen treffes på grunnlag av dokumentet selv og de dokumenter og andre bevis som foreligger. Når dommeren finner grunn til det, kan han selv innhente opplysninger.

§ 8. Et dokument kan avvises når det er utydelig eller uklart så det er tvilsomt hvordan det skal føres inn i grunnbok eller personregister.

§ 9. Blir et dokument avvist, gjøres anmerkning om det i dagboken. Den som har forlangt tinglysingen, skal straks i anbefalt brev underrettes om avvisningen og om grunnen til denne.

§ 10. Dersom nogen vil kreve en beslutning om avvisning forelagt for vedkommende regjeringsdepartement eller

bringe den inn for domstolene, må klage til departementet 7 juni.
være kommet inn til dommeren eller søksmål være reist innen Nr. 2.
to uker fra den dag da underretning om avvisningen er sendt
til den som har forlangt tinglysing. I særegne tilfelle kan
dommeren sette en lengere frist.

Dommeren kan selv omgjøre avvisningen, såfremt det
skjer før utløpet av den frist som er nevnt i foregående ledd,
eller klage eller søksmål er reist før utløpet av fristen.

Opreisning mot oversittelse av fristen kan gis efter reg-
lene i domstolsloven, såfremt det ikke kan medføre tap for
rettighetshaver efter et dokument som er forlangt tinglyst
etter at det avviste dokument var innført i dagboken.

§ 11. På ethvert dokument som er tinglyst, gir domme-
ren attest om tinglysingen.

Når et dokument som gjelder fast eiendom inneholder
oplysninger som avviker fra det grunnboken viser, skal det
i attesten gjøres anmerkning om det. Er dokumentet en pant-
obligasjon eller et skadesløsbrev, skal dommeren dessuten
gjøre anmerkning om tinglyste heftelser som kan øve inn-
flytelse på panthaverens rett. Såfremt det forlanges, skal slik
anmerkning også gjøres når ellers en panterett eller et skjøte
blir tinglyst.

Er anmerkning ikke forlangt, skal dommeren gi påteg-
ning om at mulige påhyilende heftelser på forlangende vil bli
anmerket.

Kapitel 3. Tinglysing som gjelder fast eiendom.

§ 12. Såfremt ikke annet er bestemt ved lov, kan et
dokument bare anmerkes i grunnboken når det går ut på
å stifte, forandre, overdra, behefte, anerkjenne eller opheve
en rett som har til gjenstand en fast eiendom i embedskretsen.

§ 13. Gir dokumentet uttrykk for en rettshandel, kan
det ikke anmerkes i grunnboken uten at utstederen har
grunnbokshjemmel eller samtykke av hjemmelsinnehaveren.

Et tvangsauksjonsskjøte kan ikke anmerkes dersom
panteretten er stiftet ved rettshandel av eller utleggsforret-
ning overfor nogen som ikke har grunnbokshjemmel.

Et skifteskjøte kan ikke anmerkes dersom den hvis mid-
ler skiftes, mangler grunnbokshjemmel.

Når det ikke er bestemt ved lov, kan en dom ikke an-
merkes, medmindre den er bindende for en som har grunn-
bokshjemmel.

§ 14. Grunnbokshjemmel som eier har bare den grunn-
boken utpeker som eier eller som godtgjør at rådigheten er
gått over til ham ved eierens død.

For at et dokument skal gi grunnbokshjemmel med hen-

7 juni. syn til eiendomsretten, må det enten gi uttrykk for et ubetinget eiendomserhverv, eller det må være tinglyst bevis for eller være en vitterlig kjensgjerning at den betingelse som erhvervet er gjort avhengig av, er oppfylt.

Nr. 2.

For grunnbokshjemmel med hensyn til andre rettigheter gjelder tilsvarende regler.

§ 15. Den som har grunnbokshjemmel til en eiendom, har også grunnbokshjemmel til dens enkelte deler, derunder bygninger som er eller blir opført på eiendommen, medmindre grunnboken utpeker en annen som berettiget til disse.

Er en leierett til en del av en eiendom anmerket i grunnboken og den grunn som leieretten omfatter, i medhold av bestemmelser som Kongen gir, behandles som en særskilt eiendom og har eget blad i grunnboken, regnes den som har grunnbokshjemmel til leieretten også for å ha grunnbokshjemmel som eier av bygninger på den leiede grunn.

§ 16. Er det mangler ved utstederens hjemmel, kan dommeren istedenfor å avvise dokumentet sette en frist til å få mangelen rettet, dersom han har grunn til å tro at dette vil bli gjort innen en rimelig tid. Dokumentet skal da foreløbig anmerkes i grunnboken med den nødvendige anmerkning. Blir mangelen ikke rettet før utløpet av fristen, avvises dokumentet.

§ 17. Skal et skjøte eller pantedokument som ikke er utstedt av offentlig myndighet, kunne anmerkes i grunnboken, må underskriften være bekreftet av en notarius, lensmann, forliksmann, sakfører eller autorisert eiendomsmegler, eller av to vittevidner. Det skal uttrykkelig bekreftes at underskriften er skrevet i vedkommendes nærvær, og erklæres om utstederen er over 21 år. Dette gjelder også meddelelse av et samtykke som nevnt i § 13 første ledd.

§ 18. Dersom dommeren blir opmerksom på at en innføring i grunnboken er uriktig eller at det på annen måte er gjort feil, skal han rette feilen. Har nogen på grunn av feilen fått uriktig opplysning, skal dommeren så vidt det er mulig gi ham underretning om rettelsen i anbefalt brev.

Den som mener at grunnbokens innhold er uriktig og til skade for hans rett, kan forlange tinglyst sitt krav om rettelse når han sannsynliggjør sin rett eller stiller sådan sikkerhet som dommeren bestemmer. Godtgjør han ikke sitt krav innen en frist som dommeren setter, skal det tinglyste slettes.

§ 19. Når et søksmål som er bragt inn for herreds- eller byrett eller en høiere rett, gjelder rettighet over fast eiendom, kan den rett som har saken, ved kjennelse beslutte at stævningen eller et utdrag av den kan tinglyses.

Det samme gjelder midlertidig forføining som er satt i 7 juni.
verk etter lov om tvangsfullbyrdelse kapitel 15. Nr. 2.

Blir saken hevet eller går dommen saksøkeren imot eller blir den midlertidige forføining ophevet, skal det tinglyste slettes så snart avgjørelsen er rettskraftig.

§ 20. Når et dokument er innført i dagboken, går det rettserhverv som dokumentet gir uttrykk for, i kollisjonstilfelle foran rettserhverv som ikke er innført samme dag eller tidligere.

Rettserhverv som er innført i dagboken samme dag, er likestillet; dog går utleggs- og arrestforretninger foran annet rettserhverv. Er flere utleggsforretninger innført samme dag, går den eldste foran.

§ 21. Et eldre rettserhverv går uten hensyn til § 20 foran et yngre, dersom dette er stiftet ved rettshandel og erhververen kjente eller burde kjenne den eldre rett.

For lovbestemt panterett og andre lovbestemte rettigheter har tinglysing ingen betydning hvor ikke annet er særlig bestemt. Det samme gjelder rettserhverv ved hevd.

Rettsstiftelse som skjer gjennom forbehold ved avhendelse eller annen eiendomsovergang, går uten hensyn til § 20 foran rettserhverv som utledes fra den nye eier såfremt forbeholdet enten fremgår av den nye eiers hjemmelsdokument eller innføres i dagboken senest samme dag som dette.

§ 22. Bestemmelsene i § 20 får ikke anvendelse:

- 1) På overdragelse av panterett,
- 2) På pantsettelse av panterett, når den finner sted ved håndpantsettelse av en pantobligasjon,
- 3) På stiftelse og overdragelse av bruksrett når bruken er tiltrådt og retten er stiftet for høist 3 måneder eller kan opsies med høist tre måneders varsel eller til vanlig flyttetid med sedvansmessig varsel.

§ 23. For at en rett som er stiftet ved avtale skal kunne stå sig overfor konkurs, må rettsstiftelsen utenfor de tilfelle som er nevnt i § 21 tredje ledd og § 22 være innført i dagboken senest dagen før konkursåpningen. Har akkordforhandling funnet sted og konkurs derefter er åpnet i forbindelse med at akkordforhandlingen blir innstillet, må rettsstiftelsen være innført i dagboken senest dagen før åpningen av akkordforhandling. Når rettsstiftelsen er foretatt med samtykke av akkordstyret, er dog dens gyldighet overfor konkursboet ikke avhengig av tinglysing.

§ 24. Når et dokument som er innført i dagboken, senere avvises, blir det ved anvendelsen av §§ 20 og 23 å anse som om det ikke hadde vært innført.

7 juni.
Nr. 2.

§ 25. Dersom et dokument er anmerket i grunnboken på uriktig måte eller ikke er anmerket to uker etter at dokumentet er ført inn i dagboken, kan det ved dom bestemmes at dokumentet skal stå tilbake for et senere tinglyst retts-erhverv ved avtale såfremt erhververen har vært i god tro. Vilkårene for dette er

a. at erhververen om hans rett skulde stå tilbake, vilde bli voldt uforskyldt tap fordi han har stolt på grunnboken, og

b. at tapet for erhververen vilde være vesentlig større enn for den annen om dennes rett måtte vike, eller at det vilde føre til vesentlige forstyrrelser i senere tinglyste rettsforhold om den tinglyste, men feilaktig innførte rettighet skulde gå foran.

§ 26. Blir det i grunnboken anmerket et dokument som ved en feil ikke først er dagbokført, får anmerkingen også den virkning som efter §§ 20 og 23 en innføring i dagboken har.

§ 27. Overfor den som i god tro har erhvervet en rettighet ved avtale med den som har grunnbokshjemmel, kan den innsigelse at grunnbokshjemmelen skyldes et ugyldig dokument, ikke gjøres gjeldende. Det samme gjelder når det i god tro er betalt leie eller avgifter til den som efter dokumentet er berettiget, eller det overfor denne er foretatt opsigelse eller lignende handling.

Disse bestemmelser gjelder dog ikke når dokumentet er falsk eller forfalsket eller er ugyldig på grunn av mindre-årighet eller er kommet i stand ved tvang som nevnt i avtale-loven av 31 mai 1918 § 28.

Hvis et tinglyst hjemmelsdokument eller annet dokument er ugyldig uten at dette fremgår av grunnboken, og ugyldigheten senere faller bort, er tinglysing av den således stiftede rett unødvendig, idet retten regnes som tinglyst samtidig med at ugyldigheten falt bort.

§ 28. Dersom en tinglyst heftelse ikke skal hvile på eien-dommen for alltid, bortfaller den virkning av tinglysingen som er nevnt i §§ 20 og 23, når det er gått 30 år efterat heftelsen blev tinglyst, og den ikke er tinglyst påny før den nevnte frist utløper.

For pantedokument til offentlige innretninger, legater eller stiftelser gjelder dog ikke dette såfremt det innen ut-løpet av fristen blir tinglyst melding fra styret om at pante-heftelsen ikke er innfridd.

Tinglysing av påtegning på et tidligere tinglyst doku-ment avbryter ikke den frist som er nevnt i første ledd, når påtegningen ikke inneholder en uttrykkelig gjentagelse av

rettsstiftelsen. Som sådan regnes forhøielse av beløpet i et 7 juni.
pantedokument. Nr. 2

§ 29. Lyder et dokument på en bestemt tid eller på
nogens levetid, får § 28 ikke anvendelse.

Er en minstetid uttrykkelig fastsatt, bortfaller ikke virk-
ningen av tinglysingen i noget tilfelle før 3 år efter utløpet
av minstetiden.

For pantedokument bortfaller virkningen av tinglys-
ingen i intet tilfelle før det er gått minst 5 år efter den dag da
gjelden i sin helhet efter dokumentets innhold enten skulde
ha vært betalt eller som den tidligst kunde ha vært opsagt
til fra kreditors side. For pantebrev som er utstedt til Konge-
riket Norges hypotekbank, bortfaller virkningen ikke før 60
år efter tinglysingen.

§ 30. For panterett som er stiftet ved utpantnings-, av-
setnings- eller annen utleggsforretning, faller virkningen av
tinglysingen bort 5 år efter at forretningen er tinglyst. For
skifteutlegg gjelder det samme når det er gitt pant for gjeld.
For arrestforretninger og andre midlertidige forføininger
under tvangsfullbyrdelse faller virkningen av tinglysingen
bort 2 år efter at forretningen eller kjennelse om forlengelse
er tinglyst.

Bestemmelsene i første ledd kommer ikke til anvendelse
dersom retten blir tinglyst påny før den nevnte frist er ut-
løpet. Fra denne og enhver senere ny tinglysing løper en
ny frist av samme lengde som den første regnet fra den siste
tinglysing.

Om avbrytelse av en frist gjelder reglene i § 28 siste
ledd.

§ 31. Når virkningen av tinglysingen er falt bort, skal
dommeren av eget tiltak slette heftelsen.

Det samme gjelder når den åpenbart er ophørt.

Er det sannsynlig at en heftelse som er over 20 år gam-
mel er ophørt, kan dommeren, når eieren forlanger det,
kunngjøre en opfordring til mulige rettighetshavere om å
melde sig innen 3 måneder. Melder ingen sig, slettes hef-
telsen.

I tilfelle av uriktig utslettelse får § 25 tilsvarende an-
vendelse.

§ 32. En heftelse skal slettes av grunnboken når det
tinglyses bevis for at den er falt bort eller for at den beret-
tigede samtykker i det.

For at en pantobligasjon eller et skadesløsbrev skal
kunne slettes efter bestemmelsen i første ledd, må når ikke
annet er bestemt ved lov, kvittering eller samtykke være

7 juni. skrevet på dokumentet eller dette må leveres inn til dommeren
 Nr. 2. til påtegning om utslettelsen.

Er det bevis som forlanges tinglyst, ikke tilstrekkelig til at heftelsen kan slettes, skal avvisning besluttes.

Kapitel 4. Tinglysing som ikke gjelder fast eiendom (personregistret).

§ 33. I personregistret kan anmerkes dokumenter som ikke er nevnt i § 12, dog bare såfremt tinglysingen ved lov er tillagt rettsvirkning, eller tinglysing er påbudt ved lov.

§ 34. Gjelder tinglysingen løsøre, foretas den ved eierens hjemting. Ny tinglysing kan foretas, men er ikke nødvendig om tingen skifter eier eller eieren flytter.

Paragrafene 20, 21, 23—32 får her tilsvarende anvendelse.

Kapitel 5. Forskjellige bestemmelser.

§ 35. Når nogen lider uforskyldt tap på grunn av tinglysningsfeil, har han rett til erstatning av staten såfremt tapet skyldes

- a. at han har stolt på en tinglysningsattest eller pantattest,
- b. at et dokument ikke er blitt tinglyst eller er blitt tinglyst for sent,
- c. at et dokument efter § 25 må stå tilbake for et senere tinglyst dokument,
- d. at et dokument som nevnt i § 27 annet ledd er blitt tinglyst og at nogen i god tro har inngått en rettshandel i tillit til at det tinglyste dokument er rettsgyldig.

§ 36. Ved pantedokument forståes i denne lov ethvert dokument som gir uttrykk for en panterett, stiftet ved avtale.

§ 37. Om beregning av frister efter denne lov gjelder reglene i loven om domstolene.

Når en frist skal regnes fra tinglysingen av et dokument, regnes den fra den dag da dokumentet er innført i dagboken.

§ 38. Kongen gir nærmere forskrifter om hvordan dagbøker, forhandlingsbøker, grunnbøker og personregistre skal innrettes og føres og om fremgangsmåten for øvrig ved tinglysing.

Kongen kan også gi de forskrifter som han ellers finner påkrevet til gjennomføring av loven.

§ 39. Følgende overgangsbestemmelser skal gjelde:

1. Dokumenter som er tinglyst før 1 januar 1911 blir ikke å slette av grunnboken efter § 28 før 1 januar 1941.

2. For forretninger som nevnt i § 30, jfr. § 34, får den hittil gjeldende lovgivning om utslettelse anvendelse såfremt

forretningen er tinglyst før denne lovs ikrafttreden. Bli^{7 juni.} retningen tinglyst påny efter dette tidspunkt, får de nevnte ^{Nr. 2.} bestemmelser anvendelse. Bestemmelsene i §§ 13 og 17 får ikke anvendelse på dokumenter som er opprettet før denne lovs ikrafttreden.

3. Når en eiendom som er særskilt matrikulert eller i byene opmålt og kartlagt, ved denne lovs ikrafttreden tilhører nogen som ikke har grunnbokshjemmel, kan den som utøver eierrådigheten og som skriftlig erklærer å være eier, derved få grunnbokshjemmel

a) dersom han har skjøte, kjøpekontrakt eller annet adkomstdokument som er tinglyst for mere enn 5 år siden, eller har adkomstdokument fra nogen som har fått slikt dokument tinglyst for mere enn 5 år siden;

b) eller dersom han sannsynliggjør at han, alene eller sammen med sin hjemmelsmann, har vært eier i minst 20 år.

Finner dommeren at disse vilkår er til stede, kunngjør han en opfordring til mulige eiere om å melde sig innen en frist som settes til minst 1 måned. Melder ingen sig, anmerker dommeren at grunnbokshjemmelen er i orden.

4. Kongen kan treffe bestemmelser om at enkelte av reglene om fremgangsmåten ved tinglysing inntil videre ikke skal gjelde, enten for hele riket eller for enkelte embedskretser.

§ 40. Følgende lovbestemmelser opheves:

Christian den 5tes Norske Lovs femte bok tredje kapitel artikkel 39 og 43.

Kammerrettsordningen av 18 mars 1720 kapitel II § 15 første og annet punktum.

Forordning av 7 februar 1738 om Pantebøgers og de deraf givende Extracters tilforladeligere Indrettelse og Behandling efterdags.

Cancelliplakat av 10 april 1795 § 6 forsåvidt den bestemmer at en fortegnelse over dem som er forstandere og oppebørselsbetjenter ved de offentlige stiftelser, skal tinglyses.

Forordning av 4 desember 1795, som fastsetter, at Leiecontracter, som indgaaes paa usædvanlig lang Tid, bør thinglyses, saafremt de skal ansees gjældende imod Pantebreve og Skjøder m. v.

Lov av 19 august 1845 indeholdende nærmere bestemmelser om pantevesenet.

§§ 5 og 6 samt § 7 annet og tredje ledd i lov av 12 oktober 1857 inneholdende nærmere bestemmelser om pant og tinglysing.

§ 128 i lov om konkurs og konkursboers behandling av 6 juni 1863.

7 juni. § 1 i lov av 6 mars 1869 angående visse heftelsers ut-
Nr. 2. slettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v.

Lov av 29 juli 1918 om tinglysing i Aker sorenskriveri.

§ 4 tredje ledd og § 5 i lov av 14 august 1918 om rettergangsordningens ikrafttreden, samt §§ 7 og 8 i samme lov forsåvidt de angår tinglysing.

Lov nr. 2 av 3 april 1925 om forandringer i tinglysningsvesenet, herunder sportellovens § 53.

Lov av 20 mai 1927 om ektefellers formuesforhold § 46 tredje punktum.

§ 41. Følgende endringer gjøres i andre lover:

1. I lov om konkurs og konkursboers behandling av 6 juni 1863 skal § 17 lyde:

Den midlertidige bestyrer sørger for at melding om åpningen av konkurs blir tinglyst i de rettskretser hvor skyldneren eier fast eiendom.

2. I lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 skal § 53 lyde:

For anmerkning som forlanges på et tinglyst dokument om tinglyste heftelser som kan øve innflydelse på den rett som er stiftet ved dokumentet, betales kr. 2,00. For anmerkning på en tinglyst pantobligasjon eller et skadesløsbrev betales ikke.

3. I lov om umyndiggjørelse av 28 november 1898 § 14 tilføies som et nytt ledd:

Retten skal så vidt mulig skaffe sig kjennskap til den umyndiggjortes faste eiendommer og forlange den i annet ledd omhandlede meddelelse anmerket i grunnboken for disse eiendommer. Umyndiggjørelsen kan ikke gjøres gjeldende overfor nogen som i god tro har inngått avtale med den umyndiggjorte om eiendommen før det nevnte forlangende er innført i tinglysningsdagboken.

4. I lov om akkordforhandling av 6 mai 1899 skal § 6 nr. 1 fjerde punktum lyde:

Likeså sørger akkordstyret for at melding om åpningen av akkordforhandling blir tinglyst i de rettskretser hvor skyldneren eier fast eiendom.

5. I lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 skal § 15 lyde:

Fredlysningen må minst en måned før sin ikrafttreden være bekjentgjort i Norsk Kunngjørelsestidende.

6. I lov om skylddeling m. v. av 20 august 1909 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 1. Skylddeling kan forlanges av den som har grunnbokshjemmel til eiendommen eller som ved dom er kjent eien-

domsberettiget til den del av eiendommen som forlanges fra- 7 juni.
skilt. Nr. 2.

Skylddelingen utføres av 3 menn som lensmannen op-
nevner av utvalget for skjønnsmenn.

I opnevnelsen anføres eiendommens nøiaktige betegnelse
og skyld efter opgave som lensmannen innhenter fra soren-
skriveren. Sådan opgave og opplysning om hvem som har
hjemmel, leverer sorenskriveren uten betaling. Har lensman-
nen utvilsomt sikre opplysninger, kan han undlate å innhente
opgave fra sorenskriveren.

§ 5 fjerde ledd (nytt). Stiftelse av bruksrettighet eller
servitutt må ikke tas inn i skylddelingsforretningen, uten at
heftelsen skriftlig er vedtatt av den som har grunnbokshjem-
mel til den eiendom som heftelsen skal hvile på.

§ 8 fjerde ledd. Tilslutt erklærer mennene at de har
utført forretningen efter beste skjønn og overbevisning i hen-
hold til avgitt forsikring.

§ 23 første ledd. Særskilt skyldlagte bruk som har
samme eier og som efter lensmannens attest ligger i samme
herred og sogn og grenser umiddelbart til hverandre, kan
forlanges sammenføiet til et bruk i grunnbok, kassabok og
matrikkelen når alle rettighetshavere samtykker i det. I
distrikter hvor tvungen opmåling og kartlegging av tomten
er innført, skal den nevnte attest gis av opmålingschefen.

§ 23 syvende ledd (nytt). Skylden på bruk som er ut-
skilt uten fradrag i skylden på hovedbrukets skyld, blir ikke
å medregne når bruket sammenføies med et annet bruk.

7. I lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909
skal følgende bestemmelser lyde:

§ 6 annet ledd: Norsk statsborger som bare trenger
konsesjon fordi han går inn under § 3 bokstav b, kan uten
tillatelse erverve skoggrunn når den alene eller sammen
med det som erhververen og i tilfelle hans familie tidligere
eier av skoggrunn innen herredet, ikke overstiger 200 ha.,
selv om arealgrensen efter § 3 første ledd, jfr. § 5, er lavere.
Men vilkåret for dette er at han til sorenskriveren inngir
erklæring på ære og samvittighet om at han har overtatt og
bosatt sig på eiendommen for selv å drive den eller vil gjøre
dette innen ett år efter at kjøpekontrakt er sluttet, og om
at han vil vedbli å bo på eiendommen og drive den selv i så
lang tid som er nødvendig til å utbringe to års sammenhen-
gende fast opphold i herredet. Med erklæringen skal følge
3 avskrifter som sorenskriveren sender til departementet,
herredstyret og lensmannen. Den her omhandlede fritagelse
for konsesjon faller bort dersom erklæringen er uriktig eller

7 juni. erhververen uten samtykke av departementet undlater å op-
Nr. 2. fylle den.

§ 18. Forlanges et dokument tinglyst om et erhverv som det efter denne lov trenges tillatelse til, skal tinglysing ikke nektes om tillatelse ikke foreligger. Men dommeren skal i så fall og når han finner det tvilsomt om et erhverv er i strid med loven, gjøre anmerkning om det i grunnboken og på dokumentet. Anmerkningen skal av dommeren meddeles vedkommende departement, som kan bestemme at den blir å slette.

Ved bedømmelsen av om et erhverv er overensstemmende med denne lov, bør dommeren som regel godta en av erhververen på tro og love avgitt erklæring om størrelsen av den skoggrunn erhvervet gjelder, og av den skoggrunn som erhververen og i tilfelle hans familie (jfr. § 3, siste ledd) tidligere eier innen samme herred, samt om at han i de siste 2 år før kontraktens avslutning har vært og fremdeles er bosatt i det herred hvor eiendommen ligger, og ikke står i noget sådant forhold som i § 3 bokstav a nevnt til noget selskap hvis forretning omfatter handel med eller utnyttelse av skog eller skogprodukter. Dommeren kan som vilkår for tinglysing forlange at erhververen skaffer uttalelse fra skogutvalget om dette.

8. I lov om erhvervelse av dyrket mark av 10 desember 1920 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 3 annet ledd: Like med innenbygdsboende regnes den som til sorenskriveren inngir erklæring om at han har overtatt og bosatt sig på eiendommen for selv å drive den som gårdsbruk på forsvarlig måte, eller at han vil gjøre dette innen ett år efter avslutningen av kjøpekontrakten, og om at han vil vedbli å bo på eiendommen og drive den selv som foran nevnt i så lang tid som er nødvendig til å utbringe 5 års sammenhengende fast ophold i herredet. Den adgang til å erhverve uten tillatelse som efter § 1 tredje ledd tilkommer de her omhandlede personer, faller bort, dersom erklæringen er uriktig eller dersom erhververen uten samtykke av vedkommende departement undlater å opfylle den. Erklæringen inngis i 3 eksemplarer, som sorenskriveren sender til vedkommende departement, herredstyret og lensmannen.

§ 17 siste ledd: Dommeren kan som vilkår for tinglysing forlange at erhververen skaffer uttalelse fra skogutvalget om dette.

§ 18 næst siste punktum: Dette gjelder dog ikke overfor de i § 3 næst siste punktum omhandlede erhververe.

§ 19 siste punktum: Det samme gjelder når han får vite om at en erhverver som har inngitt erklæring overensstemmende med § 3 annet ledd, ikke har overholdt erklæringen. 7 juni. Nr. 2.

§ 24 siste ledd: Ved anvendelsen av disse bestemmelser i de tilfelle som er nevnt i § 3 næst siste punktum, betraktes erhvervelsen som stridende mot loven allerede fra først av.

§ 32 siste ledd: Bestemmelsene i denne paragraf får tilsvarende anvendelse når en erhverver som har inngitt erklæring overensstemmende med § 3 annet ledd, vil avhende eiendommen før erklæringen er oppfylt.

§ 42. Når en lov henviser til en bestemmelse som oppheves ved denne lov, skal henvisningen gjelde den tilsvarende bestemmelse i denne lov.

§ 43. Denne lov trer i kraft 1 januar 1936.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

Lov om forandring i lov av 8 juni 1895 7 juni. 7 juni. Nr. 3.
inneholdende forandringer i lovgivningen om pant.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 25 mai 1935 sålydende:

I § 2 i lov inneholdende forandringer i lovgivningen om pant av 8 juni 1895 skal tredje ledd lyde:

Bestemmelsen i første ledd får tilsvarende anvendelse ved jernbane-, sporveis-, telegraf- og telefonanlegg, som er åpent for almenheten. Strekker anlegget sig gjennom flere embedskretser, må tinglysing for å få virkning for tilbehøret foretas i alle kretser.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

7 juni. **Lov om forandring i lov om erhvervelse**
 Nr. 4. **av vannfall, bergverk og annen fast eien-**
dom av 14 desember 1917.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 25 mai 1935 sålydende:

I lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 skal § 2 post 22 lyde:

Til videre overdragelse av vannfallet utkreves konsesjon, selv om den nye erhverver er norsk kommune. Erhververen må i ethvert tilfelle underkaste sig de i den opprinnelige konsesjon fastsatte betingelser. Til konsesjonen kan dessuten knyttes de betingelser som er omhandlet ovenfor under post 1. Er erhververen en norsk kommune, kan Kongen helt eller delvis frafalle de betingelser som er fastsatt i den opprinnelige konsesjon.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

7 juni. **Lov om forandringer i sjømannsloven.**

Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 25 mai 1935 sålydende:

I.

I sjømannsloven av 16 februar 1923 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 6 annet ledd. Skipsføreren har krav på hyre ved arbeidsløshet, på fri hjemreise og på erstatning for tapte eiendeler etter reglene i §§ 41 og 41 a.

§ 41 annet og tredje ledd. Blir en norsk sjømann arbeidsledig som følge av forliset, har han rett til hyre for den tid han av den her nevnte grunn er uten ansettelse, dog høist for to måneder utover den tid for hvilken han får hyre efter første ledd.

Ophører en norsk sjømanns tjeneste som følge av forliset, har han krav på fri reise med underhold til sitt hjemsted her i riket for statens regning. Sjømannen er dog pliktig til å ta tjeneste på et annet skib efter reglene i § 28 annet ledd.

§ 42. Kongen kan under forutsetning av gjensidighet helt eller delvis utvide de bestemmelser til fordel for norske sjømenn som inneholdes i §§ 28, 41 og 41 a, til også å gjelde utenlandske sjømenn.

7 juni.
Nr. 5.

II.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1936.

Bestemmelsene i §§ 6 annet ledd og 41 annet og tredje ledd kommer ikke til anvendelse hvor skibet er forlist før lovens ikraftttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

Lov om forandring i skogvernloven.

7 juni.
Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 25 mai 1935 sålydende:

I.

Kapitel VI i lov om skogvern av 12 februar 1932 skal herefter lyde:

Kap. VI. Om kulturavgift.

§ 34. Den som åvirker til salg eller industriell produksjon plikter å utføre kulturarbeider i skogen til fremme av gjenvæksten og skal i det øiemed svare en avgift av 1 pct. av det åvirkedes bruttoverdi.

Skogstyret utferdiger nærmere regler for hvordan virkets bruttoverdi skal beregnes og likedan alle nærmere regler og forskrifter om avgiften og dens innbetaling og om kontrollen med den, således om dens innkreving og innsettelse i bank, om plikt for den som har åvirket og den for hvis regning åvirkningen er skjedd, til å innsende opgaver og gi opplysninger vedkommende åvirkningen, om plikt for kjøper, annammer, måleforeninger og fløtningsforeninger til å gi opgaver og opplysninger vedkommende kjøpt, annammet eller målt virke, om plikt for kjøper eller salgsorganisasjon til å holde tilbake kulturavgiften ved opgjøret m. v.

Avgiften kan i fornødent fall drives inn ved utpantning

7 juni. Skogrådet fører regnskap over kulturavgiftene som blir
 Nr. 6. å bruke til kulturarbeider på vedkommende eiendom eller med skogrådets samtykke på andre eiendommer som eieren har i samme herred. I avgiften kan ikke tas utlegg, avsetning eller arrest, likesom den ikke kan inndras i vedkommendes konkursbo, så lenge der ikke er utført kulturarbeider, godkjent av skogopsynet, for minst likeså stort beløp, eller opsynet har frigitt beløpet.

Av kulturavgiftsbeløpet anviser skogopsynet til skog-eieren de beløp han godtgjør å ha utlagt til kulturarbeider som er godkjent av skogopsynet, til fremme av gjenveksten av skogen, herunder i tilfelle de i §§ 17 og 18 nevnte arbeider.

Er kulturarbeider svarende til kulturavgiften ikke utført innen en av skogopsynet fastsatt rimelig frist, kan opsynet la arbeidene utføre for eierens regning.

Hvor opsynet finner at kulturarbeider for tiden ikke er påkrevet i nogen av eierens skoger, kan fylkesskogselskapet samtykke i at kulturavgift inntil videre ikke opkreves.

Den som forestår innkrevningen av avgiften, har rett til, hvor han finner det påkrevet, å forlange stillet betryggende sikkerhet for avgiftens beriktigelse, med den virkning at åvirkning eller fortsatt åvirkning ikke kan finne sted før den forlangte sikkerhet er stillet.

Skogstyret kan bestemme, at mulig innvunne renter av kulturavgift kan brukes til å dekke kommunens andel i utgiftene med skogopsynet innen herredet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

7 juni. **Lov om forandring i loven om kommune-**
 Nr. 7. **styre på landet.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 1 juni 1935 sålydende:

Følgende bestemmelser i lov om kommunestyre på landet

av 30 september 1921, jfr. endringslov av 24 juni 1932 nr. 1, 7 juni.
opheves: Nr. 7.

§ 5, annet ledd, litra b, og § 34, første ledd, litra c.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

**Lov om forandring i loven om kommune- 7 juni.
styre i byene. Nr. 8.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 1 juni 1935 sålydende:

Følgende bestemmelser i lov om kommunestyre i byene av 30 september 1921, jfr. endringslov av 24 juni 1932 nr. 2, opheves:

§ 5, annet ledd, litra b, og § 35, første ledd, litra c.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

**Lov om forandring i lov nr. 4 av 26 juli 7 juni.
1916 om pliktmessig avhold fra alkohol- Nr. 9.
nydelse i visse stillinger.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 1 juni 1935 sålydende:

§ 7 i lov nr. 4 av 26 juli 1916 om pliktmessig avhold fra alkoholnydelse i visse stillinger skal herefter lyde:

Medvirker nogen, som gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjehus og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, eller nogen, som er i tjeneste hos en sådan, i overtredelse av forbudet i § 1, straffes han, forsåvidt medvirkningen skjer under utøvelsen av sådan næring, med bøter og i gjentakelsestilfelle med bøter eller fengsel inntil 3 måneder. Er den for medvirkningen straffskyldige berettiget til salg eller skjenking av berusende

7 juni. drikker, skal han ved tredje gangs gjentagelsesstraff fra-
Nr. 9. dømmes retten.

Medvirkning i overtredelse av forbudet i § 1 litra d. under andre forhold eller av andre personer enn nevnt i denne paragrafs første ledd, straffes med bøter og i gjentagelsestilfelle med bøter eller fengsel inntil 3 måneder. Som medvirkning i nærværende paragrafs annet ledd regnes bare overdragelse (skjenking) av rusdrikk mot eller uten vederlag.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

7 juni. Lov om forlenget gyldighet av og foran-
Nr. 10. dringer i midlertidig lov om arbeidstvister ved A/S Vinmonopolet og samlagene.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 1 juni 1935 sålydende:

I.

Midlertidig lov om arbeidstvister ved A/S Vinmonopolet og samlagene av 6 juli 1933 skal bli ved å gjelde efter 1 august 1935, med de forandringer som er nevnt under II, III og IV.

II.

Lovens titel skal være:

Lov om arbeidstvister ved A/S Vinmonopolet og samlagene.

III.

Følgende bestemmelser i loven skal lyde så:

§ 4. Nr. 2.

2. Retten skal ha en formann, en næstformann og tre andre medlemmer med to varamenn for næstformannen og to for hver av de tre andre medlemmer.

Formannen, næstformannen og ett av de andre medlemmer med varamenn blir opnevnt av Høiesteretts justitiarius for tre år. De må ikke ha sådan stilling eller sådant hverv at de kan regnes som representanter for partsinteresser.

De to øvrige medlemmer med varamenn blir likeledes å opnevne av Høiesteretts justitiarius for samme tids-

rum, det ene medlem efterat A/S Vinmonopolets styre 7 juni, og Samlagenes Landsforbunds styre har vært gitt an- Nr. 10.
ledning til å foreslå hver tre mann og det annet medlem
etterat arbeiderne ved A/S Vinmonopolet og funksjonæ-
rene ved A/S Vinmonopolet — etter regler fastsatt av
vedkommende departement — har vært gitt anledning til
å foreslå hver tre mann.

Lov om arbeidstvister § 10 nr. 3 gjelder på tilsvarende
måte. Likeså § 12 i samme lov.

§ 8. *Forskjellige bestemmelser.*

1. Bestemmelsene i lov om arbeidstvister § 4 og § 5 skal
gjelde på tilsvarende måte, forsåvidt angår handlinger
som er i strid med § 3. Likeså skal reglene i § 2 og
§ 3 i nevnte lov gjelde på tilsvarende måte.
2. Kongen gir nærmere forskrifter til å gjennomføre loven.

IV.

Lovens § 9 opheves.

V.

Denne lov trer i kraft 1 august 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold M. Hofgaard
kst.

Lov om endring i lov nr. 14 av 24 juni 1931 7 juni.
om fredning av brisling og småsild og merk- Nr. 11.
ning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 1 juni
1935 sålydende:

Efterfølgende paragrafer i lov nr. 14 av 24 juni 1931
om fredning av brisling og småsild og merkning av herme-
tisk nedlagte fiskevarer m. v. skal herefter lyde således:

§ 2. Brisling må ikke brukes som gjødsel, som dyrefor
eller til fremstilling av olje og mel. Det samme gjelder blan-
ding av brisling og småsild, inneholdende minst 40 pct.
brisling, regnet efter rummål.

Kongen kan frita fra bestemmelsene i denne paragraf,
dog ikke for den tid hvori hermetisk nedlegging er forbudt
etter § 4.

7 juni. § 4. I tiden fra og med 1 januar til og med 31 mai er
 Nr. 11. hermetisk nedlegging av brisling forbudt. Kongen, eller den
 han overdrar det til, kan forlenge dette forbud utover 31 mai,
 forsåvidt organisasjoner av fiskere og hermetikkfabrikker
 er blitt enige om forlengelsen.

Til hermetisk nedlegging må ikke optas, omsettes eller
 brukes brisling som er fanget tidligere enn 3 døgn før ned-
 leggingen lovlig kan begynne.

I kraft av forskrifter som fastsettes av Kongen, kan
 fiskeridirektøren for et bestemt avgrenset område forby fangst
 av brisling — eller optagelse av allerede fanget brisling —
 til hermetisk nedlegging hvis det viser sig at brislingen på
 grunn av varens kvalitet ikke egner sig dertil. Fiskeridirek-
 tøren kan gi regler for kontrollen med at forbudet over-
 holdes, og også for anvendelsen av brisling som er fanget,
 men som på grunn av forbudet ikke kan brukes til herme-
 tisk nedlegging. Han kan også bestemme at brislingen skal
 slippes fri.

Hermetisk nedlegging av småsild er forbudt i tiden fra
 og med 1 februar til og med 30 april.

I den tid det er forbudt å nedlegge brisling hermetisk,
 er det også forbudt å bruke til hermetisk nedlegging en
 blanding av brisling og småsild som inneholder mer enn 25
 procent brisling, regnet efter rummål.

Kongen kan bestemme at brisling og/eller småsild fra
 fremmed farvann ikke må brukes til hermetisk nedlegging.
 Likeså kan Kongen forby hermetisk nedlegging av brisling
 og/eller småsild under en viss størrelse.

§ 5. Fersk, frosset eller saltstrødd brisling må ikke ut-
 føres fra riket:

- a. i den tid hermetisk nedlegging av brisling er forbudt;
- b. i tilfelle av at brislingen er stengt tidligere enn 3 døgn
 før nedlegging lovlig kan begynne;
- c. i tilfelle av at brislingen efter denne lovs bestemmelser
 ikke kan brukes til hermetisk nedlegging.
- d. Kongen eller den han overdrar det til, kan dog frita
 fra utførselsforbudet når det gjelder stor-brisling som
 ikke kan brukes til hermetisk nedlegging.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard

kst.

Lov om endring i lov nr. 10 av 24 juni 1932 7 juni.
om tønner for saltet sild, brisling og annen Nr. 12.
fisk, samt rogn og agnskjell.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 1 juni 1935 sålydende:

Nedennevnte bestemmelser i lov nr. 10 av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk samt rogn og agnskjell skal herefter lyde således:

§ 12, første punktum.

Politiet og tollvesenet, inspektører ved saltvannsfiske-riene samt de offentlige vrakere og saltsildkontrollører skal påse at de tønner som går inn under denne lov oppfyller lovens krav.

§ 14, annet punktum.

Inntil 1 januar 1939 skal det være tillatt — på de vil-kår som fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement — å bruke allerede oparbeidede tønner som er i overens-stemmelse med de forskrifter som gjaldt før loven av 24 juni 1932 trådte i kraft.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst,

Lov um dyrevern.

7 juni.
Nr. 13.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget 1 juni 1935 som lyder so:

Kap. 1.

Ålmenne fyresegner.

§ 1. Det skal farast vel med dyr, so dei ikkje kjem i fåre for å lida i utrengsmål.

§ 2. Den som eig eller hev hand over husdyr, eller den som hev tilsyn med dyret for eigaren eller for innehavaren, skal syta for:

1. at dyret alltid får turvande tilsyn og stell,
2. at dyret vert forsvarleg forå og får nok vatn.

Eigar eller innehavar skal òg syta for at romet som dyret er i, er forsvarlegt.

7 juni. 98 Autorisert veterinær, polititeneestmann og medlem i dyrevernnemnd (kap. 2) skal alltid ha høve til å granska opphaldsromi for husdyri og romet som foret er i.

§ 3. Når det er på det reine at den som eig eller hev hand over dyret, eller den som hev tilsyn med det for eigaren eller innehavaren, hev brote fyresegnene i paragraf 2, slik at dyret hev lide — eller lid — vondt, skal politiet, med hjelp frå dyrevernnemndi, gjera det som trengst til å retta mis-høvet. Det same gjeld når dei held det for sers trulegt at dyret vil få for lite for.

Politiet og dyrevernnemndi kann i dette høve setja i verk den vøling som må til i opphaldsromi, og skaffa det foret som trengst, for dyreeigaren eller innehavaren si rekning. Dei kan òg gjeva eigaren eller innehavaren påbod um å minka talet på dyri innan ein viss frest. Hev andre enn eigaren hand over dyri, skal eigaren, so snart råd er, vars-last um påbodat.

Dersom påbodat ikkje er etterkome innan fresten er ute, skal politiet syta for at talet på dyri vert minka.

§ 4. Dersom eigaren eller den som hev hand over dyri, ikkje samtykkjer i rådgjerdene etter § 3, kann rådgjerdene ikkje setjast i verk minder eit fleirtal i dyrevernnemndi er med på dei. Men minking i buskapen eller rådgjerdar som fører til utlegg som hev noko større å segja for eigar eller innehavar, kann ikkje setjast i verk utan dyrevernnemndi hev kome med samrøystes framlegg, som distriktsdyrlækjaren eller den statstilsette politidylrækjaren hev sagt seg samd i.

Utlegg som fylgjer med rådgjerdar etter desse fyrese-gnene, kann søkjast inn med panting hjå eigaren eller hjå den som hev hand over dyri.

§ 5. Berre autorisert veterinær hev lov til å gjera ope-rative inngrep eller på annan måte setja i verk ei slik hand-saming av dyret som fører til noko større lidning.

Dette gjeld ikkje når det er sers vanskelegt, eller for dyrt etter måten, å få ein autorisert veterinær; men rettleiding frå ein veterinær skal dei få fyreåt, so sant det ikkje fell urimeleg vanskeleg.

Berre autorisert veterinær skal ha lov til å kastrera hestar. Det same gjeld storfe og svin over 3 månader og kynsmogen sau og geit.

Når dyr som ovanfor nemnt vert kastrert, skal det nyt-tast total- eller lokaldøyving. Det same gjeld ved alle større smertefulle inngrep, når ikkje medisinske omsyn er til hinder.

Kongen kann gjeva nærare fyresegner um kastrering

av tamrein og av dyr som etter denne lovi kann kastrerast 7 juni.
av andre enn autorisert veterinær. Nr. 13.

§ 6. Når autorisert veterinær råkar på eller får bod um å koma til eit husdyr som er sjukt eller hev kome til skade, og han hev granska det og funne at det ikkje kann verta bra att, og at dyret må lida i utrengsmål um det skal leva, skal han syta for avliving.

Eigaren eller den som hev hand over dyret, kann krevja at spursmålet um avliving vert framlagt til endeleg avgjerd for distriktsdyrlækjaren eller den statstilsette politidylrækjaren, eller, dersom staden ligg utanfor offentlegt dyrlækjardistrikt, for næraste distriktsdyrlækjar. Eigaren eller innehavaren ber alle kostnader. Distrikts- eller politidylrækjaren må då verta bodsend med ein gong. Krev han òg at dyret skal avlivast, og nektar eigaren eller innehavaren endå å gjera det, skal politiet syta for at dyret vert avliva so snart råd er.

Dersom politiet eller ein som er med i dyrevernnemndi, får vita um husdyr som dei meiner er soleis stelt som nemnt ovanfor, skal dei melda det til distriktsdyrlækjaren eller den statstilsette politidylrækjaren. Han skal då straks granska tilfellet, og, um det trengst, syta for avliving, slik som det er sagt i denne paragrafen. Statskassa ber då utgiftene med dette.

§ 7. Råkar nokon i skog eller mark eit husdyr som er ålvorleg sjukt, skadt eller hjelpelaust elles, skal han, um han ikkje kann gjeva den hjelp som må til, so snart råd er melda frå til eigar, innehavar eller politi.

Er tilstandet slik at det er klårt at dyret ikkje kann leva eller verta godt att, og det er naudsynt å avliva det på staden, um det ikkje skal lida lenger, hev den som råkar på dyret, rett til å avliva det, dersom han ikkje i rimeleg tid kann få tak i eigaren, innehavaren eller politiet. Melding um avlivingi skal han snarast senda til næraste politi.

§ 8. Hest som er over 20 år, må ein ikkje selja eller kjøpa til anna enn slakt, utan løyve frå dyrevernnemndi. Det same gjeld hestar som er so sjuke eller hev so leide unotar at dei er uhøvelege til bruk.

Fyresegnene i fyrste punktum gjeld ikkje når hesten vert seld saman med garden der han høyrer til.

§ 9. Den som vanleg driv forretningsverksemd med å leiga ut hestar til arbeidsbruk, må ha løyve frå politiet (på landet frå lensmannen).

Vedkomande departement gjev nærare reglar um kontrollen med korleis utleigde hestar vert brukte og medfarne.

7 juni.
Nr. 13.

§ 10. Det er forbode:

1. å slå husdyr med staur, med reip eller reim som ber knutar, metall, piggar eller slikt, eller med noko som kann setjast i klasse med det som her er nemnt;
 2. å nytta eit dyr slik at det røyner for hardt på — anten av di dyret openberrleg er for veikt, eller av di det vert kravt meir av dyret enn det kann vera rimelegt å krevja av eit dyr i det tilstandet;
 3. å bruka eller dressera dyr til framsyningar, filminnspelingar eller slikt, dersom det gjer dyret noko vidare vondt, eller er til skade for dyret;
 4. å setja streng eller ring i trynet på grisen eller gjera anna inngrep som gjer vondt, med det fyremålet å hindra dyret, so det ikkje får rota i jordi;
 5. å kastrera fjørfe;
 6. å tvangsfora fjørfe til å feita dei;
 7. å ringa merrar til å hindra paring i beitetidi;
 8. å skipa eller driva menasjeri;
 9. å kutta rova på hest;
 10. å bruka levande fisk til agn;
 11. å vega eller føra levande fisk som heng på stong, på snor, krok o. dl., stukken igjennom eller inn i noko av fiskekroppen;
 12. å leggja levande fisk eller krepsdyr i butikkvindaugo.
- Når dyret vert merkt i øyra, må det ikkje takast burt meir enn $\frac{1}{3}$ av øyra.

Kongen kann gjeva nærare fyresegner um rove- og øyre-kutting på dyr og um å setja helde på hest.

Kap. 2.

Um dyrevernemnder.

§ 11. I kvar kommune skal det vera ei dyrevernemnd med 3 medlemer.

Kommunestyret vel medlømene med personlege varamenn for 3 år um gongen. Kvart år går ein av medlemene i nemndi ut, dei tvo fyrste åri etter lottkasting. Den som hev vore med i nemndi i 3 år, kann nekta å taka imot val for dei næste 3 åri. Um kven som er veljande og um retten til å krevja fritaking, gjeld same reglar som for kommuneval.

Til å sitja i dyrevernemndi skal dei fyrst og fremst velja folk som hev praktisk skyn på husdyrhald og på å stella med dyr.

§ 12. Dyrevernemndi skal hjelpa politiet med å sjå etter at folk held gjeldande fyresegner for dyrevern, og å taka dei rådgjerdar som det i kvart tilfelle er høve til.

Elles skal dyrevernemndi retta seg etter dei almenne-

eller serlege fyresegner som Kongen eller den han gjev full- 7 juni.
makt til det, hev gjeve for arbeidet i nemndi. Nr. 13.

§ 13. Dyrevernnemndi skal føra bok over møti sine. I den skal dei føra inn alle vedtak, med stutt grunngjeving, og i tilfelle med utseger frå sakkunnige.

Møteboki skal vera godkjend av ordføraren.

Kap. 3.

Ymse fyresegner.

§ 14. Fyresegnene i denne lovi er ikkje til hinder for at Kongen, eller den som han gjev fullmakt, kann lata visse personar få løyve til på visse nemnde stader å driva med forsøk som gjer dyri vondt, når det tener vitskaplege fyremål.

§ 15. Kongen kann gjeva dei reglar han finn naudsynlege til gjennomføring av denne lovi.

Like eins kann Kongen gjeva ålmenne reglar for sending av dyr, um å nytta dyr til førsle av folk eller varor, og um løyve til å halda dyr fanga.

Kap. 4.

Straffefyresegner.

§ 16. Brot mot dei fyresegnene som er gjevne i eller med heimel i denne lovi, vert straffa med bøter eller fengsel i upp til 6 månader. Same straff gjeld for den som hjelper til å bryta lovi eller fyresegnene.

I sers grove tilfelle, og når det tek seg uppatt, kann den dømde for alltid eller for ei viss tid verta fråkjend retten til å ha, bruka og slakta husdyr, og til å stella med husdyr i det heile.

Kap. 5.

Andre fyresegner.

§ 17. Denne lovi tek til å gjelda 1 oktober 1935. Frå same dagen fell burt § 382 i den ålmenne borgarlege straffelovi frå 22 mai 1902 og siste leden i § 15 i innføringslovi til den ålmenne borgarlege straffelovi frå same dagen.

Dei fyresegnene som er gjevne med heimel i desse lovene, står ved makt til dess eit rettsgildt vedtak med heimel i denne lovi endrar eller gjer dei um inkje.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 7 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard

kst.

7 juni.

Kongelig resolusjon.

- I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal en naturpark stor ca. 20 mål, kalt «Hans Enersen minde» på gnr. 95 bnr. 234 Galtelbo i Spydeberg med grenser som angitt på et fremlagt kart være fredet.

Innen dette område skal dyrelivet og vekstlivet være fredet mot jakt og fangst og mot ødeleggelse av reir og beskadigelse av busker og trær.

Gårdens eier tillates 1) — etter samråd med fylkes-skogmesteren — å fjerne nedfalne og syke trær og 2) å fange eller skyte skadedyr etter samråd med Østlandske krets av Landsforeningen for naturfredning i Norge.

- II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedet.

7 juni.

Kongelig resolusjon.

- I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal en del av Skaugumsåsens fjellvegg og ur med plante- og dyreliv i Asker med grenser som angitt på et fremlagt kart være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av ethvert slags.

- II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsområdet.

7 juni.

Kongelig resolusjon.

- I. I samhøve med § 1 i lov om naturfredning frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal etternemnde tre vera freda mot skade eller øydeleggjing av alle slag:

I Sogn og Fjordane fylke:

1. Ei gruppe på 11 furutre, planta av diktarpresten Claus Frimann i «Furuhagen» på Frimannslund gnr. 17 bnr. 8, Davik herad.

I Hordaland fylke:

2. Ei samling barlindar på Barlindæ i utmarki ved Åkre på gardane Djonno gnr. 126 bnr. 3 og bnr. 4, Kinsarvik herad.
3. Ein kjempestor einer i Sumarstreet på Gjernes gnr. 96 bnr. 18, Voss herad.
4. Ei stor fure i Bjørkemoen på Bjørke gnr. 158 bnr. 3, Voss herad.
5. Ei stor gran og ei stor fure på Istad gnr. 173 bnr. 4, Voss herad.

- II. Fredningsvedtaket skal kunngjerast med oppslag på fredningsstadene.

Kongeleg resolusjon.

7 juni.

I. I samhøve med § 1 i lov um naturfreding frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal etternemnde tre vera freda mot øydeleggjing eller skade av alle slag:

1. ein kjempestor raun (*Sorbus aucuparia*) i tunet på garden Lunde gnr. 105 bnr. 4 i Gaular herad, Sogn og Fjordane fylke.

2. ein stor ask (*Fraxinus excelsior*) i tunet på garden Spjeldnes gnr. 87 bnr. 1 i Lindås herad, Hordaland fylke.

II. Fredningsvedtaket skal kunngjerast med upslag på fredingsstadene.

Kongelig resolusjon.

7 juni.

Meteorologiske tjenestemenns landsforening anerkjennes efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3.

Kongelig resolusjon.

7 juni.

1. Med hjemmel av § 15 i lov om tilsyn med pleiebarn av 29 april 1905 bestemmes at §§ 1—9 i den nevnte lov skal gjelde for Modum herred.

2. I henhold til nevnte lovs § 2 meddeles godkjennelse på følgende vedtekt for herredet:

«Innen Modum herred må ingen motta pleiebarn uten at han eller hun på forhånd har erhvervet helserådets tillatelse dertil.»

Kongelig resolusjon.

7 juni.

I medhold av § 1 i lov om tannlægers rettigheter og plikter av 29 april 1927 med tilleggslov av 31 mai 1935 bestemmes:

Den som i samhøve med nevnte lovs § 1, siste ledd, vil fortsette en tidligere drevet virksomhet med innsetning av kunstige tenner, skal innen 1 oktober 1935 sende melding herom til Socialdepartementet med de opplysninger, erklæringer og bevidnelser som departementet anser nødvendige for å avgjøre om vedkommende efter loven har rett til å drive slik fortsatt virksomhet. Meldingen kan kreves gitt på skjema som departementet fastsetter.

Kongelig resolusjon.

7 juni.

1. I medhold av lov nr. 10 av 22 juni 1934 om kontroll med sild gis herved påbud om innførelse av kontroll med saltet Islandssild, saltet Nordsjøsild, saltet skjæresild og saltet småsild, om oprettelse av kontrolldistrikter og om kontrollavgift m. v., alt overensstemmende med et fremlagt utkast.

- 7 juni. 2. Denne resolusjon trer i kraft 1 juli 1935. Fra samme tidspunkt opheves, i medhold av ovennevnte lovs § 17, lov av 4 mai 1901 om vrakning av sild, og enhver annen bestemmelse som er i strid med nærværende resolusjon.

Påbudet i resolusjonens post 1 lyder således:

1. All saltet Islandssild som utføres fra riket skal, før utførselen finner sted, være kontrollert og godkjent (og emballasjen merket) efter forskrifter utferdiget av Handelsdepartementet.
2. For saltet Islandssild bestemt til omsetning innenlands skal der være adgang til frivillig kontroll i den utstrekning Handelsdepartementet fastsetter.
3. All saltet Nordsjøsild, saltet skjæresild og saltet småsild som utføres fra riket skal, forsåvidt og i den utstrekning Handelsdepartementet bestemmer det, før utførselen finner sted være kontrollert og / eller emballasjen merket efter forskrifter utferdiget av Handelsdepartementet. (Som «småsild» regnes sild hvorav der går mere enn 25 stykker pr. kg når silden er salttrukken).
4. For saltet Nordsjøsild, saltet skjæresild og saltet uskåret småsild som skal utføres fra riket eller omsettes innenlands, skal der være adgang til frivillig kontroll i den utstrekning Handelsdepartementet fastsetter.
5. Som saltet Islandssild, saltet Nordsjøsild, saltet skjæresild og saltet småsild regnes all sådan sild til hvis konservering der helt eller delvis er anvendt salt, dog ikke sild som efter saltningen er røket.
6. For saltet Islandssild gjelder påbudet om kontroll all saltet sild som har vært oppløst i riket, derimot ikke sild som blir skibet til utlandet direkte fra fangstfeltet, eller når fartøiet kun anløper Norge uten å losse. Sild som således ikke blir kontrollert, er det ikke tillatt å merke efter de regler som er fastsatt for kontrollert sild.
7. Denne kontroll gjennomføres ved de kontrolldistrikter som er opprettet ved kgl. resolusjon av 10 august 1934.
8. Ved utførsel av saltet Islandssild som har vært underkastet kontroll, skal betales til statskassen en kontrollavgift av 20 øre pr. tønne, hvad enten det er 1 heltønne, 2 halvtønner, 4 kvarttønner, eller 8 åttinger; for overskytende brøkdeler (eller deler) betales som for 1 hel tønne, likeså for 1 enkelt brøkdels-tønne alene; sendes silden i blikk-emballasje, betales 3 øre pr. 10-literspann og 2 øre pr. 5 literspann. Denne avgift opkreves av tollvesenet.

For frivillig kontroll efter lovens § 5 (dette utkasts §§ 2 og 4), og for fornyet kontroll efter lovens § 8, skal betales samme avgift. Denne avgift betales forskuddsvis til den

som forestår kontrollen. For saltet sild som skal utføres fra riket uten å være underkastet kontroll, betales ingen kontrollavgift. 7 juni.

Instruks (forskrifter) for kontroll med saltet Islandssild. 7 juni.

(Fastsatt av Handelsdepartementet 7 juni 1935 i medhold av lov nr. 10 av 22 juni 1934 om kontroll med sild, lov nr. 10 av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild m. v. og kongelig resolusjon av 7 juni 1935).

Regler for sildens tilvirkning.

§ 1. Skarpsaltet Islandssild som skal kunne godkjennes efter denne instruks, skal under tilvirkningen være rørt i salt og flolagt i nye — eller blanke brukte — tønner under anvendelse av tilstrekkelig rent salt og lake av minst 25° styrke.

Tilvirkeren må sørge for at silden kommer helt frisk i salt og ikke blir utsatt for solens påvirkning.

Det anbefales så vidt mulig allerede under tilvirkningen å sortere silden efter størrelsen. Langstrakt sild bør allerede under tilvirkningen kastes ut.

§ 2. Matjesbehandlet Islandssild skal under tilvirkningen være omhyggelig fagmessig behandlet, fullganet, rørt i fint salt, flolagt med tette steile flør og skotsk speil.

Sildens størrelse skal være jevn, fastest mulig pakket. Under fullganingen bør hele bukens innhold trekkes ut. Saltmengde beregnes på en lakestyrke av 18—20°, høist 21°, i saltmoden stand. Langstrakt sild må ikke forekomme.

§ 3. Sild som ved eksportkontrollen bærer merke av ikke å være behandlet efter bestemmelsene i §§ 1 og 2, vil ikke kunne godkjennes som eksportvare.

Kontroll med eksportpakning, begjæring om kontroll m. v.

§ 4. Det påligger kontrollørene i størst mulig utstrekning å inspisere de pakkhuser hvor der foregår eksportpakning av Islandssild, for derved å skaffe sig best mulig kjennskap til partienes kvalitet og behandlingsmåten, og, når tiden tillater det, helt å kontrollere pakningen av partier beregnet på eksport.

§ 5. Begjæring om kontroll rettes til distriktets kontrollør, forsåvidt ikke annet er bestemt for enkelte kontrolldistrikters vedkommende. Begjæringen må fremsettes i så vidt god tid at kontrolløren kan anordne det fornødne til å få utført kontrollen.

Begjæring om kontroll skal skje skriftlig på dertil anordnet skjema. Kontrollen skal ikke påbegynnes før dette skjema er tilfredsstillende utfylt og undertegnet av rekvirenten.

7 juni. § 6. Den som begjærer kontroll utført, plikter å holde det tilstrekkelige antall habile arbeidsfolk til å utføre det arbeide som utkreves under kontrollen.

Kontrolløren har rett til å forlange fjernet de arbeidsfolk som ikke retter sig efter de pålegg han gir i forbindelse med kontrollarbeidet.

Kontrollens utførelse.

§ 7. Efterat forordnet rekvisisjon er mottatt, påligger det kontrolløren snarest mulig å besørge kontrollen utført overensstemmende med de fastsatte regler.

Tvungen kontroll går foran annen kontroll.

Begjæring om kontroll utenfor kontrolldistriktet etterkommes på samme måte som annen frivillig kontroll.

Rekvisisjonene om kontroll etterkommes i den rekkefølge som de er innkommet i.

§ 8. Eksportkontroll skal så vidt mulig skje umiddelbart forut for skibning. Blir skibningen, efterat kontrollen har funnet sted, av uforutsette grunner forsinket, må kontrolløren forsikre sig om at det kontrollerte partis kvalitet ved skibningen er uforandret — om nødvendig ved hel omkontrollering.

For sådan omkontrollering erlegges ingen godtgjørelse.

Hvorvidt ny kontroll skal foretas, må avgjøres efter kontrollørens skjønn i hvert tilfelle.

§ 9. Kontrolløren gir tollvesenet fornøden underretning om partier som skal utskibes, og underretter likeledes tollvesenet om partier som på grunn av kontrollens mellemkomst ikke kommer til eksport.

§ 10. Kontrolløren skal, når dertil er anledning, føre innseende med at transport til og innlastning i skib av de kontrollerte partier foregår således at emballasjen eller varen ikke utsettes for skade. Iakttas ikke de forholdsregler han måtte påby til sikring herav, plikter han å gjøre anmerkning (forbehold) herom på kontrollattesten, eventuelt — om han finner det nødvendig — helt å stanse innlastningen.

§ 11. Distriktets kontrollør avgjør i ethvert forefallende tilfelle med endelig virkning ethvert spørsmål om kontrollens gjennomførelse.

§ 12. Kontrolløren forsikrer sig alltid først om at det antall tønner som er begjært kontrollert, er til stede, og at partiet på tilfredsstillende måte fremstilles adskilt fra eventuelle andre partier.

§ 13. I forbindelse med rekvisisjonen og på det dertil anordnede skjema opfordres rekvirenten til å avgi forordnet erklæring om partiets tilstand. Foreligger denne erklæring i behørig orden, og kontrolløren har kontrollert partiet under pakningen,

kan kontrollørens undersøkelse innskrenke sig til opslag av en mindre del av partiet, uttatt efter kontrollørens anvisning. Har sådan forhåndskontroll ikke funnet sted, må hele partiet slås op og kontrolleres.

§ 14. Ved gjennomgåelse skal kontrolløren overbevise sig om at partiet, så vel hvad kvalitet og sortering som nettovekt angår, tilsvare de fordringer som stilles til opnåelse av vedkommende merke, og skal derfor efter forholdene gjennomgå et tilstrekkelig antall tønner, delvis helt til bunnen, delvis til underste halsbånd. Opslag finner sted fra opslagsende og underbunn efter kontrollørens anvisning. Kontrolløren bestemmer selv hvor langt han skal gå ved denne gjennomgåelse.

§ 15. Finner kontrolløren under undersøkelsen av omlagt sild at en tønne ikke svarer til de opstilte krav, må gjennomgåelsen skjerpes, og hvis ikke feilen er helt uvesentlig og innskrenker sig til den ene tønne, skal kontrollarbeidet avbrytes og partiet forlanges gjennomgått av rekvirenten og fremstillet til fornyet kontroll efter at feilene er rettet. I særegne tilfelle, og når kontrollørens tid tillater det, kan denne ompakning foregå straks under kontrollørens tilsyn. Der erlegges da avgift som for fornyet kontroll bestemt.

§ 16. Avgir ikke rekvirenten den forordnede erklæring om partiets tilstand, skal det hele parti gjennomgås nøiaktig, og minst 20 procent av partiet helt til bunnen av tønne. De øvrige tønner opslås vekselvis fra opslags- og underende efter kontrollørens anvisning, og gjennomgås nedover til midten av tønne eller til underste halsbånd efter kontrollørens skjønn.

§ 17. Kontroll av sortement skjer på følgende måte:

Islandssild kontrollveies pr. 4 kg.

All veining av Islandssild skal skje på betryggende måte i «strokker», eller i kurver, eller i kasser med spilebunn. Kontrolløren skal kontrollere vektens og loddenes riktighet, og at så vel vekt som lodder er lovlig justert. Ved kontrollveining skal der godtgjøres 1 — ett — kg overvekt for lake eller salt som kan medfølge varen.

For tilfelle av lagring av eksportpakket vare må partiets innehaver regne med varens vektsvinn, og gi varen så meget overvekt at den ved eksportkontrollen holder den forutsatte vekt.

Varens beskaffenhet.

§ 18. For å kunne godkjennes som eksportvare må varen oppfylle følgende betingelser:

1. Emballasjen, $\frac{1}{1}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{8}$ tønner, må være i overensstemmelse med tønneovens bestemmelser.
2. Varen må være frisk og sund, velvirket og salttrukket (se dog § 19, 1), det vil si: saltet må være trengt inn til benet.

- 7 juni. 3. Floleggingen må være omhyggelig og fagmessig utført. Mellem hver flo må være gitt passende rent salt. For hver flo må der være lagt et passende antall hodesild. Flørne må være pent lagt.
4. Tønne må ikke inneholde istykkerrevet, hodeløs, lakebrent, varmebrent eller på annen måte beskadiget vare. Heller ikke langstrakt sild.
5. Sorteringen må være jevn.
6. Kvalitet og sortement må i øvrig tilfredsstille de fordringer som nedenfor oppstilles for de forskjellige kvaliteter.

§ 19.

- I. Ved den skarpsaltede Islandssild skjernes mellom følgende kvaliteter:

1. Tidligfanget sild. Sild som ikke kan betegnes som helt holdbar. Den skal være fet og velsmakende, bukhel. Denne kvalitet kan eksporteres før silden er helt salttrukket.
2. Høstfanget sild.
 - a. Kvalitet «Stjerne». Den helt ut førsteklasses vare så vel hvad kvalitet, behandling som holdbarhet angår. Silden skal være bukfast, fet, velsmakende.
 - b. Kvalitet «Nr. 1». Den almindelig gode kvalitet av høstfanget Islandssild. Den skal være bukhel, fet, velsmakende og holdbar.
 - c. Kvalitet «Nr. 2». Høstfanget sild av noget underordnet kvalitet. Silden kan være buksvak, men må være fet og velsmakende.

- II. Den matjesbehandlede Islandssild inndeles i:

- a. Kvalitet «Stjerne». Den helt ut førsteklasses vare så vel hvad kvalitet som fagmessig behandling angår. Bukens innhold skal være uttrukket ved fullganingen. Tønnene skal være original fast pakket, flolagt med tette steile flør med skotsk speil.

Påpakning er tillatt, men denne kvalitet må ikke ompakkes. Laken skal holde 17—20° når silden er saltmoden.

- b. Kvalitet «Nr. 1». Den almindelig gode kvalitet, fagmessig behandlet som under a) beskrevet; dog er ompakning tillatt, og herunder kan eventuelle mangler ved tilvirkningen rettes.

§ 20.

- a. Eksportpakket skarpsaltet Islandssild skal være fagmessig innlagt i 90, 100, 110 kg eller mere, med norsk flo (eller speilet) og forholdsvis for $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{8}$ tønner.

90 kg.s pakning kan godkjennes så vel sortert som 7 juni. samfengt, 100 og 110 kg.s kun sortert.

Ved sorteringen kan varieres 50 sild eller mindre pr. $\frac{1}{1}$ tønne. For sild mindre enn 4 stykker pr. kg kan varieres inntil 100 sild pr. tønne.

- b. Fiskepakket skarpsaltet Islandssild kontrolleres efter de samme regler som ovenfor er fastsatt for omlagt (eksportpakket) vare, med de endringer som fremgår av at silden utskibes i fiskepakning.

Påpakket Islandssild kan godtas i «ca. 90 kg.s» pakning.

Ved fiskepakket sild skal hele partiet slås op, minst 5 procent veies, eventuelt telles. Påpakket Islandssild bør kontrolleres under påpakningen.

I attesten anføres forefunne vekter, eventuelt stykketall.

Hvis der i de tønner som blir helt gjennomgått forefinnes mere enn 5 procent mindreværdig sild, kan partiet ikke godkjennes i fiskepakning (eller påpakket).

- c. Matjesbehandlet Islandssild skal ha fast pakning med en beregnet vekt av minst 105—110 kg. Den sorteres som ovenfor for skarpsaltet bestemt.

- d. Spesialbehandlet Islandssild (flekkt, splitet, hodekappet eller på annen måte skåret, krydret, sukker- eller eddikbehandlet etc.) skal fylle fordringene i §§ 18 og 19, for såvidt behandlingsmåten tillater dette.

Spesialbehandling og pakning skal være fagmessig og omhyggelig utført, og varen skal være sund og frisk.

I attesten skal anføres at silden er spesialbehandlet, og eventuelt at vekt og holdbarhet ikke kan kontrolleres.

Islandssild som har vært skarpsaltet men senere er utvannet (såkalt «etterbehandlet matjessild»), kan ikke godkjennes som eksportvare.

Forskrifter om merkning.

§ 21. All Islandssild som utføres her fra riket i tønner, skal være tydelig merket av eksportøren efter følgende regler:

På opslagsbunnen skal være anført med sjablon eller stempel og med mørk, holdbar farve:

1. Eksportørens fulle navn, eller et varemerke som skal være godkjent av og innregistrert hos fiskeridirektøren.
2. «Islandssild», eller dette ord på fremmed sprog, og for omlagt sortert vare stykketall pr. tønne og nettovekt-pakningen. Matjesbehandlet sild merkes med stykketall, men ikke med vekt.
3. Det er tillatt, men ikke påbudt, å merke garnsild «G» og snurpenotsild «S».

- 7 juni. 4. a. Tidligfanget sild merkes «Juli». Merket betegner at silden er tidligfanget, ikke helt holdbar, og retter sig altså mere efter kvaliteten enn efter den nøiaktige fangstdatum.
- b. Høstfanget sild merkes henholdsvis med «Stjernermerket», «Nr. 1» og «Nr. 2».
- c. Matjesbehandlet sild merkes «Matjes» samt «Stjernermerket», henholdsvis «Nr. 1».
- d. Spesialbehandlet sild skal merkes «Spesial» eller annen betegnelse for spesialbehandlingen.

Det er ikke tillatt å merke med «Prima», «Ekstra» eller lignende, heller ikke med villedende merker.

§ 22. Etterat kontrolløren har kontrollert partiet, og overbevist sig om at partiet er merket på forskriftmessig måte, og at partiet tilsvarende de påførte merker, skal han påføre kontrollmerket (vrakmerket) på de tønner han har kontrollert under pakningen eller ved eksportkontrollen.

Dette merke består for eksportpakket silds vedkommende av den norske løve med kontrollørens bokstavmerke, og påsettes opslagsbunnen og tønnens hals.

Fiskepakket sild merkes på samme måte med kontrollørens bokstavmerke i triangel, som påsettes hver tønne.

§ 23. For emballasje av blikk, samt for kontroll og merking av sild i sådan emballasje, gjelder nærmere forskrifter, utferdiget av fiskeridirektøren.

§ 24. Når kontrollen er fullført, utferdiger kontrolløren en attest herom på et dertil anordnet skjema.

§ 25. Etterat kontrolløren har påsatt kontrollmerket, må silden før skibningen ikke ompakkes eller behandles på nogen som helst måte, uten med tillatelse av og i nærvær av kontrolløren.

Kontrolløren har rett til å fjerne kontrollmerket hvis rekvirenten ikke overholder forskriftene i denne instruks.

Frivillig kontroll.

§ 26. For eksportpakket og fiskepakket Islandssild som omsettes innenlands fra produsent til eksportør eller mellom eksportører innbyrdes, er der adgang til å opnå frivillig kontroll.

Kontrollen gjelder i dette tilfelle om varen er i overensstemmelse med sluttseddelens betingelser, altså om varen er kontraktmessig. Kontrolløren skal forlange sig forelagt sluttseddel. Der utstedes ingen formell attest, og tønnene skal ikke merkes, men kontrolløren utfyller på anordnet skjema en erklæring om partiets tilstand, og om partiet stemmer med sluttseddelens ordlyd, i motsatt fall hvilke feil partiet har.

(eller speilet) og forholdet for 22. § 26. § 26. § 26.

§ 27. For eksportpakket og fiskepakket saltet Nordsjøsild 7 juni. og saltet småsild, samt for eksportpakket skjæresild (d. e. skåren sild), er der adgang til å opnå frivillig kontroll efter samme regler som i § 26 bestemt, så vel ved omsetning innenlands som for sild der er bestemt til utførsel.

Om brukte tønner.

§ 28. Til saltet Islandssild som skal være gjenstand for omsetning — til utlandet eller innenlands — må ikke brukes ledige tønner som har vært kontrollert og merket, medmindre tønnene, efter å være istandsatt og rengjort med omhyggelig fjernelse av tidligere merker, er blitt godkjent av en offentlig kontrollør.

Slutningsbestemmelser.

§ 29. Kontrolløren har ikke adgang til å utstede attester eller avgi erklæringer angående Islandssild, Nordsjøsild, skjæresild eller småsild, av annet innhold enn i disse forskrifter fastsatt, uten spesiell ordre fra fiskeridirektøren.

§ 30. I spesielle tilfelle kan fiskeridirektøren dispensere fra bestemmelsene i denne instruks.

Forskrifter for merkning m. v. av saltet Nord- 7 juni. sjøsild, skjæresild og småsild.

(Fastsatt av Handelsdepartementet 7 juni 1935 i medhold av kongelig resolusjon av samme dag.)

Saltet Nordsjøsild, saltet skjæresild, og saltet småsild er før tiden ikke underkastet sådan tvungen utførselskontroll som bestemt for stor- og vårsild, saltet fetsild og saltet Islandssild, men skal inntil videre være underkastet følgende bestemmelser ved utførsel:

§ 1. I god tid før avsendelsen skal eksportøren anmelde, på dertil anordnet skjema, til distriktets saltsild-kontrollør det parti som aktes utført.

§ 2. Emballasjen skal være merket i opslagsbunnen som følger:

- a) Eksportørens fulle navn, eller et varemerke som skal være godkjent av og innregistrert hos fiskeridirektøren.
- b) Sildesort: «Nordsjøsild», «skjæresild», «småsild», eller samme ord i fremmed sprog. For skjæresilds vedkommende kan denne benevnelse sløifes hvis emballasjen er merket med stykketall pr. kg for den sild tønningen inneholder.
- c) Det er tillatt dessuten å merke med andre angivelser såsom stykketall, matjes, vekt etc., men disse merker må ikke være vill-ledende. Det er ikke tillatt å merke «prima», «ekstra» eller lignende, heller ikke å anvende kvalitetsmerker som

7 juni. er foreskrevet for saltet sild som er underkastet tvungen kontroll.

§ 3. Kontrolløren gir tollvesenet fornøden erklæring om at partiet ikke er underkastet tvungen kontroll, og at det derfor ikke er pålagt kontrollavgift.

§ 4. Saltsildkontrolløren har adgang til å undersøke ethvert parti og kontrollere at partiet er merket på forskriftmessig måte, og at innholdet svarer til de påsatte merker.

I motsatt fall skal partiet ikke kunne utføres før feilen er rettet.

7 juni. **Kongelig resolusjon.**

Handelsdepartementet eller den som dette bestemmer be- myndiges til å ordne postsendingen med innen- rikske luftruter og til å treffe bestemmelse om hvor- vidt det skal kreves op særskilte avgifter i tillegg til den almindelige porto for befordring av postsaker med sådanne ruter samt i tilfelle å bestemme disse avgifter.

7 juni. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av §§ 65 og 66 i lov av 22 juni 1928 om ord- ning av visse jordspørsmål pålegges enhver interessert i forhold til den nytte han har av tiltaket, å delta i sams sauesanking i beitestrekninger innen Furnes byg- dealmenning i Furnes herred, Hedmark fylke.

7 juni. **Kongelig resolusjon.**

Den konsesjonsgrense som er omhandlet i § 3, 2net ledd, i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909, jfr. lov av 13 august 1915, nedsettes for Kvikne herred, Hedmark fylke, til 600 dekar.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

7 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet.

Finansdepartementet har ved skrivelse av 7 juni 1935 til overkontrollørene ved brennevin-, etylleter- og øltilvirk- ningen bestemt at avgiftssatsen og refusjons- satsene for brennevin fra 1 juli 1935 blir som nu å gi følgende tillegg:

Avgiftssatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 pct.) tillegges kr. 2,10.

Refusjonssatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67 henholds- vis for råspiritus, rensset spiritus samt destillater og brenne- vin, som er denaturert eller på annen måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11 og kr. 2,13 pr. liter (100 pct.).

Den samlede avgiftssats vil således inntil videre utgjøre kr. 4,72 pr. liter (100 pct.) og de samlede refusjonssatser henholdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 pct.).

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

7 juni.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Oslo bystyre i møte 25 april 1935 vedtatte regulering av Harbitz gates forlengelse mellom Eilert Sundts gate og Løvenskiolds gate i Oslo.

I henhold til nevnte lovs § 3 stadfestes de av bystyret samtidig vedtatte vedtekter for bebyggelse av kvartalet Briskebyveien—Eilert Sundts gate—Harbitz gates forlengelse—Løvenskiolds gate, sålydende:

§ 1. Bebyggelsen skal opføres langs de i reguleringschefens plan av 25 juni 1934 fastsatte indre og ytre bygge-linjer og dens hovedgesims (murlivets øvre avslutning) ligge på den i skjema av samme dag fastsatte høide.

§ 2. Bebyggelsen skal på alle frittliggende sider gis fasademessig utstyr, som skal være i det vesentlige i overens-stemmelse med de forskjellige matrikkelnumre, utført av nogenlunde ensartede materialer og farve og med harmone-rende arkitektur.

§ 3. Disse vedtekter ophever ikke mulige eldre private servitutter av strengere innhold.

§ 4. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet eller, hvor loven krever det, bygningsrådet under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygnings-vedtekter for Oslo tillate undtagelser i tilfelle hvor særlige grunner taler derfor.

Jul, påske- og pinskeen lukkes kl. 17.

På hverdager i tiden fra og med 15 til og med 22 desem-ber samt mandag, tirsdag og onsdag i påsken gjelder loven lukningsregler.

§ 2. På sen- og helligdager holdes lukket hele dagen.

§ 3. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekapedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 4. Overtrædelse av disse bestemmelser straffes efter loven, jfr. straffelovens § 329, 2.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

7 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Hol herredstyes beslutning i møte 21 mai 1935 om vedtekt angående lukningstid for utvalgsgaester i Hol herred, Nordland fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard